

Páo đi chợ phiên

Páo đi chợ phiên
Chủ biên: Lê Anh Vinh
Nội dung: Bùi Thị Diễm
Minh họa: Bùi Việt Duy

Páo nhắm đếm từng ngày để được đi chợ phiên bán con quay cùng bố. Chợ trưa rồi mà bố và Páo vẫn chưa bán được con nào. Hãy theo dõi câu chuyện để xem Páo có thể làm gì để giúp bố nhé!

Mấy ngày nay, Páo rất hay tính thứ, tính ngày. Cậu xòe bàn tay rồi bắt đầu nhắm đếm: thứ Năm ngày 13, thứ Sáu ngày 14, thứ Bảy ngày 15. Còn ba ngày nữa là đến ngày 15. 15 là ngày mà Páo mong chờ nhất mỗi tháng vì có chợ phiên.

Chợ phiên vui lắm, đông người và hàng quán. Bố sẽ cho Páo ăn những món ngon, mua cho nhiều đồ đẹp sau khi bán được con quay. Phở, bánh nếp, bánh rán chỉ cần nghĩ đến thôi cũng đủ làm Páo thèm chảy cả nước miếng rồi!

Páo nhìn vào hai chiếc giỏ đựng con quay, lòng đầy hi vọng.

Cuối cùng thì cũng đến thứ Bảy. Páo cùng bố dậy từ rất sớm để chuẩn bị xuống núi: quần áo đẹp, khèn và con quay. Hai bố con bắt đầu đi khi mặt trời vẫn còn chưa thức dậy, mặt đất vẫn còn ướt đẫm sương đêm. Bố đeo chiếc gùi to, Páo mang chiếc gùi nhỏ. Bố và Páo vượt qua những ngọn núi to rồi qua cả những con suối nhỏ.

Khi mặt trời vừa đến lưng chừng núi thì cũng là lúc hai bố con đến chợ. Con quay to, con quay vừa, con quay nhỏ, con quay nâu, con quay đỏ, con quay tím... được hai bố con bày sẵn trên một chiếc sạp. Những con quay đủ kích cỡ và màu sắc chắc sẽ hút người mua lắm!

Rồi một người đi qua sạp hàng, hai người đi qua rồi ba người, mười người, hai mươi người, ba mươi người... Páo không đếm nổi có bao nhiêu người nữa. Nhưng tất cả đều không dừng lại.

Mặt trời đã lên đến đỉnh núi mà hai bố con vẫn chưa bán được con nào.
Páo buồn vì như thế thì sẽ không có tiền để mua gì cả.

Bố của Páo cũng buồn quá, bèn lấy cây kèn để thổi. Tiếng kèn réo rất. Tiếng kèn len lỏi vào suy nghĩ của Páo. Tiếng kèn chạy vòng trên đầu với hàng loạt ý tưởng. Páo liền nắm lấy một ý tưởng.

Páo quyết định kéo hết con quay ra chơi. Cậu kéo con quay thứ nhất, rồi con thứ hai, rồi con thứ ba. Con quay to, con quay vừa, con quay nhỏ, con quay nâu, con quay đỏ, con quay tím... nhịp nhàng xoáy tròn trong tiếng khèn réo rắt.

Thế rồi! Một người dừng lại sạp hàng, hai người dừng lại rồi ba người, mười người, hai mươi người, ba mươi người... Páo không đếm nổi có bao nhiêu người đang dừng lại xem hội quay nữa.

Mọi người cùng hò reo, cổ vũ. Rồi ngạc nhiên chưa...
Một người mua, ba người mua, năm người, bảy người mua...
Trẻ em mua con quay nhỏ, người lớn mua con quay to. Chẳng mấy chốc
hai bố con đã bán hết sạp hàng.

Páo và bố nhảy nhót vui mừng và thu dọn ra về. Nhưng có tiếng gì thế nhỉ! Không phải tiếng khèn, không phải tiếng con quay. Vậy tiếng gì nhỉ?

À, là tiếng réo từ hai chiếc bụng đói của Páo và bố. Tiếng bụng réo nhắc hai bố con nhớ ra phần vui nhất của buổi chợ phiên. Mùi phở, bánh... mới thơm làm sao!

Bố dẫn Páo đi ăn phở. Bố dẫn Páo đi ăn bánh. Bố mua biết bao nhiêu đồ ăn cho cả nhà: mía, bắp cải, thịt bò. Bố còn mua cho Páo bao nhiêu sách vở và một chiếc đồng hồ nữa. Chiếc đồng hồ xem được cả ngày tháng.

Bố cho đồ ăn vào gùi to. Páo cho sách vở vào gùi nhỏ. Hai bố con đeo gùi về nhà. Bố và Páo vượt qua những con suối nhỏ và những ngọn núi to. Khi hai bố con đi về, Mặt Trời đã xuống chân núi.

5 giờ chiều

Thật tuyệt vì Páo không cần nhìn Mặt Trời đoán giờ nữa vì cậu đã có đồng hồ xem giờ.

Cả nhà quây quần ăn uống vui vẻ. Páo lại mong chờ đến buổi chợ phiên sau. Bây giờ Páo không phải xòè bàn tay nhằm đếm ngày tháng nữa vì cậu đã có chiếc đồng hồ xem ngày rồi.

Páo đi chợ phiên

Nhóm tác giả trân trọng cảm ơn anh Giàng A Pao và anh Vũ Văn Sông đã hỗ trợ tư vấn để hoàn thành cuốn sách này.

Some rights reserved. This book is CC-BY-4.0 licensed. You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission. For full terms of use and attribution, <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>